

Г Р А В Е Р

Тільки починало ясніти тьмяне петербурзьке небо, а Тарас Григорович уже приходив до своєї майстерні. Брав граверне приладдя, мідну пластинку, дзеркало і благав Бога, що б не завітав у цей час до нього ані друг, ані недруг. Бо час роботи для художника дуже дорогий. І навіть найлюбіший гість — гірший від татарина!

Гравюра користувалася популярністю серед народу. За доступну ціну можна було купити гравюри творів видатних майстрів. Тому цей вид мистецтва так приваблював Тараса Григоровича.

Свої офорти Шевченко хотів представити на здобуття звання академіка. Тому й упрягся в роботу.

Тарас Григорович старанно вкрив підігріту на вогні мідну пластинку ґрунтом з асфальту, воску та каніфолі. Він почав закопчувати пластинку пучечком воскових свічок, щоб одержати чорний фон, вигідний для нанесення на нього голкою малюнка.

Ще не було й семи ранку. Це найкращий час для усамітненої зосередженої роботи. Шевченко взяв довгу, вправлену в дерев'яну ручку голку. Чотирикутник дзеркала поставив так, щоб у ньому відбивався малюнок. Адже наколювати на ґрунті треба було все навпаки. Він уже помилився раз від нетерпіння швидше побачити наслідок!

Тарас Григорович поринув у свою копітку роботи. Вона потребувала зосередженості, максимального напруження, точності очей і рук.

(За О. Іваненко)